

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071) 344 65 87, (071) 34 05 920, fax (071) 34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 61-7/08/ZK

Wrocław, 28 maja 2008 r.

DECYZJA RWR 22/2008

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko **Wyższej Informatycznej Szkole Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim** z siedzibą przy ul. Myśluborskiej 34 w Gorzowie Wielkopolskim

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na:

zamieszczeniu we wzorcu umownym oznaczonym nazwą „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim” następujących zapisów:

- § 2 ust. 2 „Opłata rekrutacyjna nie podlega zwrotowi.”;
- § 3 ust. 3 „W przypadku rezygnacji z podjęcia studiów, opłata wpisowa nie podlega zwrotowi.”;
- § 9 ust. 1 „Wznowienie studiów w Wyższej Informatycznej Szkole Zawodowej przez Studenta uprzednio skreślonego z listy studentów, następuje po wniesieniu opłaty za wznowienie studiów w wysokości podanej w tabeli finansowej, stanowiącej załącznik nr2.”;
- § 15 ust. 4 „W przypadku, gdy Student zalega z opłatami na rzecz Uczelni, w tym również z odsetkami za nieterminowe uiszczanie opłat, Uczelnia może zawiesić realizowanie usługi zarazem świadczeń czy nawet wykonywania jakichkolwiek

czynności na rzecz Studenta do czasu uregulowania przez Studenta należności wobec Uczelni lub wyjaśnienia kwestii niejasnych płatności.”;

- § 15 ust. 5 „W przypadku, gdy Student zalega z opłatami na rzecz Uczelni przez okres dłuższy niż 30 dni Uczelnia może rozwiązać z nim kontrakt w każdym czasie, ze skutkiem natychmiastowym.”;
- § 16 ust. 1 „W przypadku wcześniejszego odstąpienia przez Studenta od kontraktu Uczelnia – Student, z przyczyn niezależnych od Uczelni, Student zobowiązany jest do uiszczenia czesnego za cały semestr, który rozpoczął (niezależnie od indywidualnych absencji na zajęciach z winy Studenta).”;
- § 16 ust. 2 „W przypadkach odstąpienia od kontraktu Uczelnia – Student przez Uczelnię studentowi nie przysługuje zwrot wpłaconych wcześniej opłat.”;
- § 17 ust. 2 „Zmiana wysokości opłat nie powoduje konieczności zmiany kontraktu Uczelnia – Student. O dokonywanej zmianie opłat Kanclerz powiadomi studentów w terminie, o którym mowa w §3 ust. 3 Regulaminu Studiów.”;
- § 18 ust. 2 „Regulamin Finansowy bądź zmiany do niego podaje się do wiadomości publicznej w formie obwieszczenia na tablicy ogłoszeń Uczelni i obwieszcza w Internecie na stronie www Uczelni.”;

zamieszczeniu we wzorcu umownym oznaczonym nazwą „Umowa Uczelnia – Student” następujących zapisów:

- § 5 ust. 2 „W przypadku rezygnacji studenta z nauki z przyczyn niezależnych od uczelni, jest on zobowiązany uiścić opłatę czesnego do końca bieżącego semestru, na który został wpisany.”;
- § 5 ust. 3 „W przypadku skreślenia studenta z listy studentów z przyczyn określonych w Regulaminie Studiów, nie przysługuje mu zwrot wpłaconych uprzednio kwot pieniężnych.”;
- § 7 ust. 2 „Sądem właściwym do rozpoznawania sporów jest sąd właściwy ze względu na siedzibę uczelni.”;

które są postanowieniami umownymi wpisanymi na podstawie art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego* do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone;

i przyjęciu zobowiązania Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim z siedzibą przy ul. Myśluborskiej 34 w Gorzowie Wielkopolskim do zaniechania tych działań poprzez:

wykreślenie zakwestionowanych postanowień wzorców umownych o oznaczeniach §2 ust.2, §3 ust.3, §9 ust.1, §15 ust.4, §15 ust.5, § 16 ust.1, §16 ust.2, §17 ust.2, §18 ust.2, §5 ust.2, §5 ust.3 oraz § 7 ust.2,

nakłada się obowiązek wykonania tego zobowiązania do dnia 30 czerwca 2008 r. poprzez aneksowanie umów istniejących już w obrocie prawnym oraz poprzez zawieranie nowych umów zgodnie z przyjętym na siebie zobowiązaniem.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., nr 134 poz. 939)

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nakłada się **na Wyższą Informatyczną Szkołę Zawodową w Gorzowie Wielkopolskim** z siedzibą przy ul. Myśluborskiej 34 w Gorzowie Wielkopolskim **obowiązek złożenia** sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania do dnia 15 lipca 2008 r.

UZASADNIENIE

W związku z powziętą przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Delegatura we Wrocławiu, informacją wynikającą z zawiadomienia Miejskiego Rzecznika Konsumentów i Spraw Mieszkańców w Gorzowie Wielkopolskim, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów [zw. dalej także Prezesem Urzędu] przeprowadził czynności kontrolne dotyczące działalności **Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim** z siedzibą przy ul. Myśluborskiej 34 w Gorzowie Wielkopolskim, [zw. dalej także Szkołą]. Prezes Urzędu w toku postępowania wyjaśniającego wstępnie ustalił, iż działalność przedsiębiorcy może odbywać się z naruszeniem przepisów prawa uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.
(dowód: karta 1 – 2 akt sprawy RWR 403-18/07/ZK)

W związku z tym - Postanowieniem nr 44/2008 z dnia 12 lutego 2008 r. - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez przedsiębiorcę **Wyższą Informatyczną Szkołę Zawodową w Gorzowie Wielkopolskim**, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której stanowi art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) [zw. dalej także ustawą *o ochronie (...)*] polegającej na umieszczeniu w postanowieniach §2 ust.2, §3 ust.3, §9 ust.1, §15 ust.4, §15 ust.5, § 16 ust.1, §16 ust.2, §17 ust.2, §18 ust.2, §5 ust.2, §5 ust.3 oraz §7 ust.2 wzorców umownych pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim” oraz „Umowa Uczelnia – Student”, zapisów, które są zbieżne z wpisanymi do rejestru postanowieniami wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym stanowi art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.
(dowód: karta 3-4)

Ponadto — zgodnie z punktem 2. Postanowienia nr 44/2008 — Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów materiały (52 karty) uzyskane w trakcie wymienionego wyżej postępowania wyjaśniającego (nr sygn. RWR 403-18/07/ZK).
(dowód: karta 3-4)

W trakcie postępowania **Wyższa Informatyczna Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim**, w piśmie z dnia 4 marca 2008 r. odniosła się do zarzutów zawartych w Postanowieniu Nr 44/2008 wskazując, iż usunęła już ona zakwestionowane postanowienia umowne. Podniosła także, iż zakwestionowane przepisy nie były w rzeczywistości stosowane, w szczególności, pomimo dużych zaległości ze strony studentów w płatności czesnego za studia, uczelnia nie występowała w oparciu o nie z roszczeniami do sądu.
(dowód: karta 57 - 67)

I. Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1. Uczestnik postępowania:

— **Wyższa Informatyczna Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim** jest uczelnią wpisaną w dniu 12 października 2001 r. do Rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych pod nr. 84.

Wymieniona Uczelnia prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „**Wyższa Informatyczna Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim**” z siedzibą w Gorzowie Wielkopolskim a przedmiotem tej działalności jest świadczenie usług w zakresie kształcenia na poziomie wyższych studiów zawodowych na kierunku informatyka, w ramach których zawierane są umowy (które są wzorcami umownymi w rozumieniu art. 384 § 1 *k.c.*) z indywidualnymi konsumentami (studentami) na usługę uczestnictwa w studiach.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 22/2004) ustawa *o ochronie (...)* obejmuje pojęciem „przedsiębiorcy” także podmioty, których działalność nie kojarzy się z typową działalnością gospodarczą, natomiast studenci, którzy korzystają z usług szkoły wyższej odpłatnie, stosownie do zawieranych w tym zakresie umów, są konsumentami w rozumieniu ustawy *o ochronie (...)*.

(dowód: karta 5-7, karta 74)

2. Począwszy od stycznia 2007 r. w związku z prowadzoną działalnością w wyżej wymienionym zakresie Szkoła wprowadziła do obrotu i stosuje wzorce umowne pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim” oraz „Umowa Uczelnia – Student” które zawierają m.in. następujące zapisy:

wzorec umowny oznaczony nazwą „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim” [zw. dalej Regulaminem]:

- § 2 ust. 2 „Opłata rekrutacyjna nie podlega zwrotowi.”;
- § 3 ust. 3 „W przypadku rezygnacji z podjęcia studiów, opłata wpisowa nie podlega zwrotowi.”;
- § 9 ust. 1 „Wznowienie studiów w Wyższej Informatycznej Szkole Zawodowej przez Studenta uprzednio skreślonego z listy studentów, następuje po wniesieniu opłaty za wznowienia studiów w wysokości podanej w tabeli finansowej, stanowiącej załącznik nr2.”;
- § 15 ust. 4 „W przypadku, gdy Student zalega z opłatami na rzecz Uczelni, w tym również z odsetkami za nieterminowe uiszczanie opłat, Uczelnia może zawiesić realizowanie usługi zarazem świadczeń czy nawet wykonywania jakichkolwiek czynności na rzecz Studenta do czasu uregulowania przez Studenta należności wobec Uczelni lub wyjaśnienia kwestii niejasnych płatności.”;
- § 15 ust. 5 „W przypadku, gdy Student zalega z opłatami na rzecz Uczelni przez okres dłuższy niż 30 dni Uczelnia może rozwiązać z nim kontrakt w każdy, czasie, ze skutkiem natychmiastowym.”;
- § 16 „W przypadku wcześniejszego odstąpienia przez Studenta od kontraktu Uczelnia – Student, z przyczyn niezależnych od Uczelni, Student zobowiązany jest do uiszczenia czesnego za cały semestr, który rozpoczął (niezależnie od indywidualnych absencji na zajęciach z winy Studenta).”;
- § 16 ust. 2 „W przypadkach odstąpienia od kontraktu Uczelnia – Student przez Uczelnię studentowi nie przysługuje zwrot wpłaconych wcześniej opłat.”;

- § 17 ust. 2 „Zmiana wysokości opłat nie powoduje konieczności zmiany kontraktu Uczelnia – Student. O dokonywanej zmianie opłat Kanclerz powiadomi studentów w terminie, o którym mowa w §3 ust. 3 Regulaminu Studiów.”;
- § 18 ust. 2 „Regulamin Finansowy bądź zmiany do niego podaje się do wiadomości publicznej w formie obwieszczenia na tablicy ogłoszeń Uczelni i obwieszcza w Internecie na stronie www Uczelni.”;

wzorzec umowny oznaczony nazwą „Umowa Uczelnia – Student” [zw. dalej Umową]:

- § 5 ust. 3 „W przypadku rezygnacji studenta z nauki z przyczyn niezależnych od uczelni, jest on zobowiązany uiścić opłatę czesnego do końca bieżącego semestru, na który został wpisany.”;
- § 5 ust. 3 „W przypadku skreślenia studenta z listy studentów z przyczyn określonych w Regulaminie Studiów, nie przysługuje mu zwrot wpłaconych uprzednio kwot pieniężnych.”;
- § 7 ust. 2 „Sądem właściwym do rozpoznawania sporów jest sąd właściwy ze względu na siedzibę uczelni.”;

(dowód: karta 48-50, 52-53)

3. W Rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone zamieszczono następujące klauzule:

788 „Przy rezygnacji z nauki uczestnik nie otrzymuje zwrotu wpłaty rezerwacyjnej.”;

1297 „Opłaty w postaci wpisowego oraz czesne nie podlegają zwrotowi.”;

576 „W ósmym dniu po upływie terminu określonego przez kanclerza do wniesienia opłaty czesnego następuje skreślenie z listy studentów. Przywrócenie prawa do studiowania po skreśleniu z listy może nastąpić dopiero po wniesieniu dodatkowej opłaty w wysokości 300 zł.”;

1235 " W przypadku wystąpienia zaległości w uiszczeniu opłaty abonamentowej operator ma prawo rozwiązać umowę w trybie określonym w par. 4 ust. 2.";

625 „ W przypadku rezygnacji studenta z nauki w trakcie semestru, wpłacone w całości czesne za cały semestr nie podlega zwrotowi.”;

834 „Rozwiązanie umowy w trakcie trwania semestru nie zwalnia z obowiązku zapłaty całości czesnego wymagalnego za bieżący semestr.”;

398 „Zmiana opłaty za doprowadzenie sygnału nie oznacza zmiany warunków umowy.”;

400 „Zmiana opłaty nie powoduje konieczności zmiany umowy.”;

1186 „Czesne płatne jest za semestr z góry, jego wartość regulowana jest osobnym zarządzeniem, podawanym do publicznej wiadomości na głównej tablicy ogłoszeń, najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem semestru, jak również jest publikowana na stronie internetowej www.cek.pl.”.

1287 „Zarządzenia, o których mowa w §1 ust. 2 o treści – nauka w Uczelni jest odpłatna, szczegółowe regulacje dotyczące opłat określają zarządzenia Kanclerza WSDG – podaje się do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na tablicach ogłoszeniowych Uczelni.”;

801 „W przypadku nie dojścia przez strony do porozumienia, sądem właściwym do rozstrzygnięcia wszelkich sporów będzie Sąd właściwy dla siedziby Uniwersyteckiej Szkoły Kształcenia Indywidualnego.”;

4. W trakcie postępowania Szkoła - w piśmie z dnia 4 marca 2008 r. wskazała, iż mając na uwadze wskazane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zarzuty, postanowiła w trybie pilnym dokonać

stosowanych zmian we wzorcach umownych eliminując wskazane zapisy. W załączeniu przedłożyła zarządzenie z dnia 22 lutego 2008 roku Kanclerza Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie zmian zapisów w dokumentach określających zasady pobierania i wysokość opłat wnoszonych przez kandydatów na studia i studentów oraz zmian zapisów w stosowanej przez uczelnię wzorcowej umowy Uczelnia – Student wraz z odpowiednio zmodyfikowanymi wzorcami umownymi. Nadto, pismem z dnia 25 kwietnia 2008 roku przesłała Zarządzenie Kanclerza z dnia 22 kwietnia 2008 roku, w którym dokonała dalszych zmian we wzorcu umownym pn. „Umowa Uczelnia – Student”.

(dowód: karta 58-64, karta 70-73)

II. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy *o ochronie (...)* jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami **Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim**. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy - naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie *o ochronie (...)*.

Art. 24 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)* stanowi, iż „*Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.*”, natomiast art. 24 ust. 2 określa, iż „*Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego. (...).*”

Do stwierdzenia praktyki o której mowa w art. 24 ustawy *o ochronie (...)* konieczne jest wykazanie, iż przedsiębiorca stosuje we wzorcu umownym postanowienia, które zostały wpisane do prowadzonego przez Prezesa Urzędu rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych a także sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

Jak wspomniano wyżej, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)*, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.

Należy w tym miejscu wskazać, iż wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej. **Kontroli abstrakcyjnej wzorca jako takiego (art. 479³⁶ — 479⁴⁵ *k.p.c.*) dokonuje się niezależnie od tego, czy postanowienia wzorca były, czy też nie był zastosowane przy konkretnej umowie.** Kontrola

taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie — Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w/w rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy **elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego**. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.ok.ik. [obecnie art. 24] obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (..). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.ok.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (..) „.

Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej i stąd niedozwolone będą także takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest wykazanie, że zakwestionowane przez Prezesa Urzędu zapisy wzorców umownych pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim” oraz „Umowa Uczelnia – Student” stosowanych przez Szkołę przy zawieraniu umów o świadczenie usług edukacyjnych, są tożsame z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnymi wyrokami Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego pod pozycjami między innymi: 788, 1297, 576, 1235, 625, 834, 398, 400, 1186, 1287 oraz 801.

W wyroku z dnia 13 kwietnia 2006r. (sygn. akt XVII Amc 43/05) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 788 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „Przy rezygnacji z nauki uczestnik nie otrzymuje zwrotu wpłaty rezerwacyjnej”. W uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził, iż generalna zasada niezwracania konsumentowi wpłaconych przez niego kwot czy to za naukę czy innych opłat - opłaty

rezerwacyjnej w przypadku gdy nie dojdzie do wykonania umowy, jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumentów. Brak możliwości otrzymania wpłaconych pieniędzy jest nieadekwatny do ochrony kupca przed pochopnością decyzji i działań konsumenta. W sytuacji gdy decyzja konsumenta wynika ze zdarzeń losowych, na które konsument nie miał wpływu, postanowienia regulaminu rażąco naruszają jego interesy ekonomiczne. Nadto w wyroku z dnia 3 kwietnia 2006 roku (sygn. akt XVII AmC 19/05) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 1297 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*Oplaty w postaci wpisowego oraz czesne nie podlegają zwrotowi.*” Treść § 2 ust. 2 oraz § 3 ust. 3 Regulaminu stosowanego przez Szkołę również przewiduje brak zwrotu opłat związanych z zawarciem umowy o świadczenie usług edukacyjnych tj. opłaty rezerwacyjnej oraz opłaty wpisowej. Zapisy te, identycznie zatem jak ww. niedozwolone klauzule umowne, pozostawiają po stronie przedsiębiorcy uprawnienie do zatrzymania stosownych opłat przygotowawczych nawet w przypadku nie dojdęcia do realizacji świadczenia głównego. Wskazać należy, iż uprawnienie to ma charakter bezwarunkowy i nie uwzględnia charakteru obrotu konsumenckiego. Powstaje ono niezależnie od tego, czy brak dojdęcia do skutku realizacji umowy następuje ze względu na okoliczności leżące, czy też nie leżące po stronie konsumenta i w tym przypadku stanowi zbyt daleko idącą ochronę przedsiębiorcy przed pochopnością decyzji i działań konsumenta. Skutek stosowania przedmiotowych zapisów polega więc na pozbawieniu konsumenta możliwości uzyskania zwrotu własnego, wcześniej spełnionego świadczenia w przypadku gdy nie dojdzie do wykonania umowy i jest identyczny ze skutkiem stosowania postanowień, które zostały wpisane pod nr. 788 i 1297 do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Tym samym, mimo różnic w sformułowaniu treści, należy stwierdzić tożsamość porównywanych powyżej zapisów.

W wyroku z dnia 25 sierpnia 2005r. (sygn. akt XVII Amc 99/04) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 576 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*W ósmym dniu po upływie terminu określonego przez kanclerza do wniesienia opłaty czesnego następuje skreślenie z listy studentów. Przywrócenie prawa do studiowania po skreśleniu z listy może nastąpić dopiero po wniesieniu dodatkowej opłaty w wysokości 300 zł.*” W wyroku tym Sąd Okręgowy podzielił argumentację Prezesa Urzędu, zgodnie z którą, umowa o świadczenie usług edukacyjnych jest umową wzajemną, do której stosuje się przepisy kodeksu cywilnego dotyczące zobowiązań, w tym regulujące skutki ich niewykonania. Zgodnie zatem ze znajdującym tu zastosowanie art. 481 i 491 k.c., w przypadku opóźnienia lub zwłoki dłużnika w spełnieniu świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać nie tylko odsetek za opóźnienie ale także naprawienia szkody wynikłej z zaistniałej zwłoki. Zastrzeżenie w umowie oprócz powyższych konsekwencji finansowych na wypadek zwłoki w uiszczeniu czesnego także skutku skreślenia z listy studentów oraz obowiązku zapłaty dodatkowej opłaty za ponowny wpis na listę jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumenta. Treść § 9 ust. 1 Regulaminu stosowanego przez Szkołę, analizowana w związku z pozostałymi jego zapisami oraz treścią Umowy również zastrzega, oprócz ww. podobnych konsekwencji także obowiązek uiszczenia dodatkowej opłaty za wznowienie studiów. Wskazać należy, iż zgodnie z dołączoną do Regulaminu tabelą finansową na rok 2006/2007 opłata ta została ustalona w wysokości przewyższającej liczone łącznie opłaty: rekrutacyjną oraz wpisową. Uznać zatem należy, iż skutek stosowania przedmiotowego zapisu jest identyczny ze skutkiem postanowienia, które zostało wpisane pod nr. 576 do rejestru

postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Narusza ono ekonomiczne interesy konsumenta przewidując jego nadmierne obciążenia finansowe jednocześnie przysparzając przedsiębiorcy nieuzasadnionych korzyści majątkowych. Tym samym, mimo różnic w sformułowaniu treści, należy stwierdzić tożsamość porównywanych powyżej zapisów.

W wyroku z dnia 22 czerwca 2005r. (sygn. akt XVII Amc 53/04) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 1235 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*W przypadku wystąpienia zaległości w uiszczeniu opłaty abonamentowej, operator ma prawo rozwiązać umowę w trybie określonym w par. 4 ust. 2.*”. W uzasadnieniu wyroku Sąd w pełni podzielił argumentację Prezesa Urzędu, zgodnie z którą przedmiotowy zapis, uprawniający przedsiębiorcę do rozwiązania umowy bez wyznaczania konsumentowi dodatkowego terminu do zapłaty, w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami kształtuje prawa i obowiązki konsumenta oraz rażąco narusza jego interesy. Pomocniczo wskazać należy, iż w wyroku z dnia 27 lutego 2006r. (sygn. akt XVII Amc 105/04) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 726 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczaniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów.*” Także w tym wyroku Sąd uznał za zasadną argumentację Prezesa Urzędu według której, umowa o świadczenie usług edukacyjnych jest umową wzajemną, do której stosuje się m.in. przepis art. 491 k.c. W świetle tego artykułu – jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu ciężącego na niej zobowiązania, druga strona może jej wyznaczyć odpowiedni termin do wykonania, z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Zastrzeżenie przez przedsiębiorcę we wzorcu umowy postanowienia, zgodnie z którym w przypadku zwłoki w zapłacie czesnego, nastąpi skreślenie z listy studentów, należy uznać za sprzeczne z powołanym wyżej przepisem oraz dobrymi obyczajami. Treść § 15 ust. 4 oraz ust. 5 Regulaminu stosowanego przez Szkołę również zastrzegają po stronie przedsiębiorcy uprawnienie do natychmiastowego rozwiązania stosunku prawnego łączącego go z konsumentem, w przypadku powstania zaległości po stronie konsumenta w płatności czesnego. Za takie działanie uznać należy również, określone w §15 ust. 4 Regulaminu zawieszenie realizowania usług, świadczeń czy wykonywania jakichkolwiek czynności na rzecz Studenta. W żadnym zaś z przedmiotowych wypadków, co jest sprzeczne z treścią art. 491 k.c., Szkoła nie jest zobligowana do wyznaczenia studentowi dodatkowego terminu do spełnienia świadczenia z zagrożeniem, iż na wypadek jego bezskutecznego upływu uprawniona będzie do odstąpienia od umowy. Podnieść także należy, iż Szkoła w przedmiotowych zapisach używa niejasnego sformułowania – student zalega z opłatami – które uniemożliwia jednoznaczne wskazanie, czy sankcje w nich zapisane przewidziane są nie tylko na wypadek pozostawiania konsumenta w zwłoce z zapłatą czesnego ale także pozostawiania przez niego jedynie w opóźnieniu. Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, iż mimo różnic w sformułowaniu treści, należy stwierdzić tożsamość porównywanych powyżej zapisów.

W wyroku z dnia 20 października 2005r. (sygn. akt XVII Amc 78/05) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 625 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*W przypadku rezygnacji studenta z nauki w trakcie semestru, wpłacone w całości czesne za cały semestr nie podlega zwrotowi.*” W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, iż powyższy zapis jest niedozwolony w świetle art. 385³ 12 k.c., gdyż przewiduje w

przypadku rezygnacji z umowy przez studenta w trakcie semestru, brak zwrotu czesnego za cały semestr, nawet za okres kiedy nie korzystał z nauki. Nadto w wyroku z dnia 6 kwietnia 2006r. (sygn. akt XVII Amc 79/05) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 834 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*Rozwiązanie umowy w trakcie semestru nie zwalnia z obowiązku zapłaty całości czesnego wymagalnego za bieżący semestr.*”. W tym wyroku Sąd uznał za zasadną argumentację Prezesa Urzędu, zgodnie z którą takie postanowienie nakładające na konsumenta, skreślonego z listy przez Uczelnię lub rezygnującego z własnej woli obowiązek zapłaty całości czesnego wymagalnego za bieżący semestr ma charakter wygórowanego odstępnego i jest nie do zaakceptowania w szczególności w sytuacji, gdy do rozwiązania umowy dojdzie już na początku semestru. Treść § 16 ust. 1 oraz 2 Regulaminu oraz § 5 ust. 2 i 3 Umowy stosowanych przez Szkołę również przewiduje brak obowiązku zwrotu studentowi uiszczonych już opłat, w tym czesnego, w przypadku gdy dojdzie do rozwiązania umowy czy to z powodu odstąpienia przez konsumenta od umowy, czy to jej rozwiązania na mocy oświadczenia złożonego przez Uczelnię. Nadto przepisy §16 ust. 1 Regulaminu oraz § 5 ust. 3 Umowy przewidują obowiązek uiszczania przez konsumenta opłat należnych za cały semestr, w trakcie którego doszło do rozwiązania umowy. Zapisy te zatem przewidują obowiązek spełniania świadczenia przez konsumenta także w przypadku gdy nie korzysta on już z usług przedsiębiorcy. W takim przypadku Szkoła otrzymywałaby zapłatę za świadczenie, z którego na mocy stosunku prawnego łączącego strony byłaby już zwolniona. Takie zapisy są niedozwolone w świetle powołanego powyżej art. 385³ pkt 12 k.c. lub stanowią nadmiernie wygórowane odstępne zastrzeżone na rzecz Szkoły. Tym samym, mimo różnic w sformułowaniu treści, należy stwierdzić tożsamość porównywanych powyżej zapisów.

W wyroku z dnia 19 stycznia 2005r. (sygn. akt XVII Amc 2/04) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapisy, które następnie zostały wpisane pod poz. 398 i 400 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*Zmiana opłaty za doprowadzenie sygnału nie oznacza zmiany warunków umowy*” oraz „*Zmiana opłaty nie powoduje konieczności zmiany umowy.*”. W uzasadnieniu do powołanego powyżej wyroku Sąd uznał za swoją argumentację Prezesa Urzędu, według której, w powyższych przypadkach wbrew treści art. 384¹ k.c., pomimo zmiany głównego świadczenia obciążającego konsumenta, nie zostało mu jednocześnie przyznane prawo do wypowiedzenia łączącej strony umowy. Zapisy powyższe przewidując uprawnienie przedsiębiorcy do jednostronnej zmiany istotnych warunków umowy bez zagwarantowania konsumentowi prawa odstąpienia od umowy naruszają dobre obyczaje takie jak: zaufanie stron, poszanowanie prawa i rzetelność przedsiębiorcy, prowadząc do rażącego naruszenia jego interesów. Zapisy takie stanowią niedozwolone postanowienia umowne opisane w treści art. 385³ pkt 10, 19 oraz 20 k.c. Treść § 17 ust.2 Regulaminu również zastrzega, iż zmiana wysokości opłat, w tym zatem czesnego, nie powoduje konieczności zmian zawartej między stronami umowy. Czesne jest w umowie o świadczenie usług edukacyjnych głównym świadczeniem, do którego spełniania zobowiązuje się konsument – student. Tym samym, skoro jednocześnie pomiędzy konsumentem a Szkołą nawiązuje się stosunek prawny o charakterze ciągłym, zgodnie z treścią art. 384² k.c. w przypadku zmiany jego istotnych postanowień konsumentowi winno przysługiwać bezwzględne prawo do wypowiedzenia umowy. W przedmiotowym przypadku, tak jak i w powołanych powyżej klauzulach niedozwolonych uprawnienie takie konsumentowi nie przysługuje. Prowadzi to do niedozwolonego uprzywilejowania przedsiębiorcy uprawniając go do jednostronnej zmiany umowy bez wyraźnej przyczyny w niej wskazanej, poprzez

podwyższenie wynagrodzenia za świadczone usługi i jednocześnie związania taką zmianą konsumenta. Tym samym, mimo różnic w sformułowaniu treści, należy stwierdzić tożsamość porównywanych powyżej zapisów.

W wyroku z dnia 1 marca 2007r. (sygn. akt XVII Amc 12/06) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 1186 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*Czesne płatne jest za semestr z góry, jego wysokość regulowania jest osobnym zarządzeniem, podawanym do publicznej wiadomości na głównej tablicy ogłoszeń, najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem semestru, jak również jest publikowana na stronie internetowej www.cek.pl.*” Nadto w wyroku z dnia 5 września 2006r. (sygn. akt XVII Amc 120/05) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 1287 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*Zarządzenia, o których mowa w § 1 ust. 2 – nauka w uczelni jest odpłatna, szczegółowe regulacje dotyczące opłat określają zarządzenia Kanclerza WSDG - , podaje się do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na tablicach ogłoszeniowych Uczelni.*”. W uzasadnieniach obu wyżej przywołanych orzeczeń Sąd wskazał, iż zapisy takie naruszają wymogi prawa dotyczące obowiązku doręczenia konsumentowi wzorca umowy. W świetle art. 384§ 1 k.c. każda umowa zawierana z użyciem wzorca wymaga jego doręczenia drugiej stronie umowy. Umowy o świadczenie usług edukacyjnych mają charakter umów konsumenckich nadto nie są zawierane w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego, a tym samym nie odnosi się do nich żaden z wymienionych art. 384 § 2 k.c. wyjątków zwalniających przedsiębiorcę z obowiązku doręczenia wzorca. Podanie informacji o wysokości czesnego do wiadomości publicznej np. poprzez wywieszenie stosownego ogłoszenia w siedzibie Szkoły czy też opublikowanie jej na stronie internetowej, nie stanowi wypełnienia obowiązku doręczenia kontrahentowi wzorca. Obowiązek doręczenia dotyczy zarówno pierwotnego wzorca, jak i każdego kolejnego wzorca, poprzez który Szkoła wprowadza zmianę do treści istniejącego już stosunku prawnego (art. 384¹ k.c.). Treść § 18 ust.2 Regulaminu stosowanego przez Uczelnię również zastrzega powiadamianie studentów o zmianach dokonanych w Regulaminie Finansowym poprzez obwieszczenie na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej należącej do uczelni. Skutkiem takiego działania Szkoły jest brak odpowiedniej informacji dla konsumentów o treści łączącego ich stosunku prawnego. Prowadzi to do ukształtowania stosunku prawnego na zasadzie nierówności stron i narusza dobre obyczaje oraz interesy konsumentów. Tym samym, mimo różnic w sformułowaniu treści, należy stwierdzić tożsamość porównywanych powyżej zapisów.

W wyroku z dnia 11 maja 2006r. (sygn. akt XVII Amc 176/05) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 801 do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: „*W przypadku nie dojścia przez strony do porozumienia, sądem właściwym do rozstrzygnięcia wszelkich sporów będzie Sąd właściwy dla Siedziby Uniwersyteckiej Szkoły Kształcenia Indywidualnego.*”. Taka treść postanowień narzuca właściwość sądową w przypadku wystąpienia sporów i jest niezgodna z art. 385³ pkt 23 k.c. Należy wskazać, iż kwestię właściwości sądu w sprawach cywilnych określają przepisy k.p.c. i zgodnie z art. 385³ pkt 23 k.c. nie mogą być one w tym zakresie wyłączane, ponieważ mogą stanowić dodatkową dolegliwość dla kupującego a także ograniczać realizację przysługujących mu praw. Zapisy § 7 ust. 2 Umowy stosowanej przez Szkołę w ten sam sposób kształtuje stosunki między stronami umowy w

zakresie właściwości sądowej w przypadku występowania sporów tj. narzuca właściwość, która w poszczególnych przypadkach może być inna, niż ta wynikająca z właściwych przepisów *k.p.c.* W związku z tym analiza porównawcza wskazuje na jednoznaczność treści porównywanych klauzul, które nie naruszają odmienności wynikające z użytych zwrotów i wyrazów.

Mając powyższe na względzie, Prezes Urzędu uznał, iż kwestionowane a wskazane powyżej zapisy umowne mieszczą się w hipotezach wymienionych klauzul wpisanych do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone:

- treść § 2 ust. 2 i § 3 ust. 3 wzorca umownego pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim”: w klauzulach z poz. 788 i 1297;
- treść § 9 ust. 1 wzorca umownego pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim”: w klauzuli z poz. 576;
- treść § 15 ust. 4 i § 15 ust. 5 wzorca umownego pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim”: w klauzuli z poz. 1235;
- treść § 16 ust. 1, § 16 ust. 2 wzorca umownego pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim” oraz § 5 ust. 2 i § 5 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa Uczelnia – Student”: w klauzulach z poz. 625 i 834;
- treść § 17 ust. 2 wzorca umownego pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim”: w klauzulach z poz. 398 i 400;
- treść § 18 ust. 2 wzorca umownego pn. „Regulamin Finansowy Wyższej Informatycznej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim”: w klauzulach z poz. 1186 i 1287;
- treść § 7 ust 2 wzorca umownego pn. „Umowa Uczelnia – Student”: w klauzuli z poz. 801;

W myśl art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* stosowanie postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone jest praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Mówiąc o „zbiorowym interesie konsumentów” należy zaznaczyć, iż ustawa *o ochronie (...)* nie podaje jego definicji, wskazując jednak w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

W niniejszej sprawie bez wątplenia mamy do czynienia z naruszeniem praw licznej grupy konsumentów, wszystkich konsumentów będących klientami Szkoły, jak i potencjalnych zainteresowanych, którzy mogą zawrzeć z nim umowę o świadczenie usług edukacyjnych.

Tak więc, w rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie Szkoły nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy obecnych i przyszłych kontrahentów przedsiębiorcy.

Reasumując, skoro wykazano powyżej, iż kwestionowane zapisy Regulaminu oraz Umowy są tożsame z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, to posługiwanie się nimi w obrocie konsumenckim uznać należy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazać zaniechanie jej stosowania.

Zgodnie z art. 28 ustawy *o ochronie (...)*, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu zarzucane jest naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

W toku postępowania Szkoła wskazała, iż podjęła działania zapobiegające wzmiankowanym naruszeniom poprzez uchYLENIE zakwestionowanych postanowień wzorców umownych. Analizując projekt zmian Prezes Urzędu uznał, iż nie zawiera on już zapisów mogących godzić w zbiorowe interesy konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu opracowane przez Szkołę zapisy wzorców umownych mogą zostać wprowadzone do obrotu konsumenckiego w miejsce dotychczas obowiązujących (patrz pkt 1 osnowy decyzji). Należy jednak wskazać, iż przez zastąpienie kwestionowanych postanowień nowymi, zaakceptowanymi przez Prezesa Urzędu, rozumie się nie tylko stosowanie ich przy nowo podpisywanych umowach, ale i także ich zmianę w aktualnie obowiązujących umowach, co oznacza konieczność aneksowania wszystkich umów istniejących w obrocie bądź przynajmniej podjęcia przez przedsiębiorcę udokumentowanych działań zmierzających do zmiany wcześniej zawartych umów, polegających na przedstawieniu wszystkim kontrahentom aneksów zawierających nowe regulacje.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w punkcie I-szym sentencji.

Stosownie do art. 28 ust. 3 ustawy *o ochronie (...)* Prezes Urzędu nakłada na **Wyższą Informatyczną Szkołę Zawodową w Gorzowie Wielkopolskim**, obowiązek złożenia w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w punkcie II-gim sentencji.

Wobec powyższego orzeczono, jak na wstępie.

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku art. 479²⁸ k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

otrzymuje:

Wyższa Informatyczna Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim
ul. Myśluborska 34
66-400 Gorzów Wielkopolski